

Kaksi Kokkolan sosiaali- ja terveysalan opiston lähihoitaja-opiskelijaa

Olimme työssäoppimassa italialaisessa päiväkodissa. Aamulla saavuimme töihin klo 9.00, jolloin lapsilla oli yhteinen leikkihetki aulassa. He lauloivat lauluja ja leikkivät samalla. Lapsilla oli myös hetki aikaa leikkiä kenguru-palloilla. Sen jälkeen lapset jaettiin ryhmiin ruokapöydässä.

Pienimmille lapsille oli hedelmäsosetta ja isommille hedelmä paloja. Varsinkin pienet lapset odottivat innolla tätä hetkeä. Pienimmät lapset saivat jäädä leikkimään vapaasti kahden hoitotädin valvovan silmän alla. Isommille järjestettiin ohjattua toimintaa, joko erilaisilla palikoilla leikkimistä tai askartelua tai muovailua. Jokaista lapsi-ryhmää kohden oli yksi täti. Tämän jälkeen lapset käytettiin vessassa ja pääsivät leikkimään toisia leikkejä.

Leikkien jälkeen kokoonnuttiin syömään. Ruokana oli alkupalaa, jonka jälkeen pastaa. Alkupalana saattoi olla kanaa, lihaa, kalaa tai mozzarella-juustoa. Lopuksi lapset saivat vettä ja leipää. Työpäivämme loppui klo 12.30.

Tarhan tädeillä oli päällään mustat housut ja valkoinen pitkä takki. Työajat olivat joustavimmat kuin Suomessa. Ensimmäiset työntekijät tulevat aamulla klo 7.30 ja muut miten tulevat, mutta kaikki tulevat ennen klo 9.30:ta. Lapsille on enemmän järjestettyä toimintaa ja palikoita oli kymmeniä erilaisia. Kielenkäyttö on tarhan tädeillä erilaista kuin suomessa. He korottavat ääntään helposti.

Lapset eivät käy päivisin ulkona, mikä on suomalaisessa päiväkodissa tärkeä osa päivän kulkua. Aamulla kun saavuttiin töihin tervehdittiin toivottamalla hyvät huomenet (Buon Giorno!). Kahvitaukoja ei ollut töissä. Esimies on johtava pää, kaikki asiat menevät esimiehen kautta. Työntekijät tekevät yhteistyötä koulun kanssa.

Lastentarhan tilat olivat aika valoisa ja isot. Lapsilla oli hyvin tilaa leikkiä. Seinillä oli paljon lasten ja tätien tekemiä töitä. Lapsille oli pehmustettu alue, jossa oli erilaisia pehmustettuja paloja sekä pallomeri. Tiloihin kuului myös leikki-keittiö-nurkkaus, jossa lapset saivat leikkiä vapaasti.

Töiden jälkeen lähdimme kotiin syömään ja oleilemaan, sillä Italiassa vietetään siestaa klo 13-17. Joten kaupat eivät olleet auki ja ihmisiääkään ei ollut liikkeellä. Usein söimme päivällistä yhdessä isäntäperheemme kanssa ja ruokana oli yleensä pastaa. Noin klo 19-20.00 valmistauduimme lähtemään ulos tapaamaan kavereita.

Italiassa ihmiset tulevat helposti juttelemaan ja heihin tutustuu helposti. Iltaisin melkein aina oli jotain karnevaaleja, joissa pääsimme käymään. Nuoret liikkuvat suurissa kaveriporukoissa, joihin kuului sekä tyttöjä että poikia. Iltaisin sekä nuoret että vanhuksat kokoontuivat puistoon istumaan ja tapaamaan ystäviään. Puistossa pelattiin jalkapalloa tai vain katseltiin ihmisten menoa.

Nuoret viettivät aikaa gelatorioissa eli jäätelöbaareissa. Ne, joilla oli ajokortti, ajelivat ”rundia” autolla. Kotiintuloaikoja ei nuorilla ollut vaan he saattoivat tulla kotiin klo 03.00 aikoihin yöllä, ja seuraavana aamuna kouluun. Nuoret viihtyvät sunnuntai-päivisin rannoilla.

Italialaiset talot ovat kivitaloja eikä niihin kuulu piha-alueita. Talot ovat öisin aika kylmiä. Sisällä kävellään kengät jalassa, sillä lattiat ovat tehty kivistä. Ovesta astuttua ulos tulet melkein suoraan autotielle, sillä pyörä- ja kävelykatuja ei ole.

Kadut ovat kapeita ja usein autot on parkkeerattu miten sattuu. Ajotapa poikkeaa paljon suomalaisesta, sillä Italiassa on pääasiana, että liikenne sujuu. Jalankulkijat ovat etusijalla ja heille annetaan useimmiten tietä. Autoilijat eivät noudata nopeusrajoituksia, vaan ajavat tosi lujaa. Kyydissä saa kiljua.

Ruokakulttuuri on täysin erilainen, kuin täällä pohjoisessa. Ruokapöydässä istutaan kauan ruokailun jälkeenkin ja vaihdetaan kuulumisia. Ruoka sisältää usein pastaa ja erilaisia juustoja. Ravintoloissa ruokaa syödään monta tuntia ja monta eri ruokalajia.

Itse kävimme Polignanossa merenrantaravintolassa erään tuttavan syntymäpäivillä. Menimme ravintolaan noin klo 13.00 ja lähdimme klo 18.00. Ruokalajeja oli noin 7 erilaista ja niitä tuotiin tietyin väliajoin.

Italialainen koulupäivä on lyhyt, mutta koulua on myös lauantaisin, mikä tuntui oudolta. Koulun tilat eivät olleet samaa luokkaa kuin suomessa, mutta oppilaat viihtyivät koulussa. Koulun toinen kerros oli kuin suomen sauna!! Katto oli lasia ja aurinko porotti päivät pitkät sisälle.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 12:44